

NAROČNINA:

Za Ameriko	\$2.00
Za Evropo	\$3.00
Za Cleveland po pošti	\$2.50
Pouznesne številke po 3 centi.	

Doprisk brez podpisa in osebnosti se ne sprejemajo

Vsa pisma, dopisi in denar naj se posilji na:

CLEVELANDSKA AMERIKA,
6119 ST. CLAIR AVE. N. E.
CLEVELAND, O.

EDWARD KALISH, Publisher.
LOUIS J. PIRC, Editor.

ISSUED TUESDAYS AND FRIDAYS.

Read by 15,000 Slovensans (Kraljans) in
the City of Cleveland and elsewhere. Adver-
tising rates on request.

TEL. CUY. PRINCETON 189

Entered as second-class matter January
8th 1909, at the post office at Cleveland, O.
under the Act of March 3, 1879.

No. 78. Tue. Sep. 30' 13 Vol VI.

Deklica in postava.

Njen oče je bil propalica, fizično in duševno. Njene tri sestre so imele davico in njeni mati je skrbela za bolne otroke. Dasi je bila še šestnajst let starca, je vendar ta deklica skrbela za celo družino, da so dobili vsak dan kos kruha. Zasluzila je \$7.00 in tem se je živilo sedem ljudi na teden.

Znano je, da je država Ohio naredila novo postavo, ki se tiče ravnega take deklice kot je ta, ki smo jo omenili. Postava pa pravi, da deklice ne smejo prej delati v tovarnah, dokler niso stare 16 let in niso skončale sedmego razreda v šoli. Ta deklica je bila sicer stara dovolj, da bi šla v tovarno, toda sedmego razreda ni mogla narediti z dobrim uspehom.

Zadnjo soboto je zgubila svoje delo in je prejela svojo zadnjino plačo \$7.00. V nedeljo zvečer se je pa zastrupila. V pondeljek so ji zdravniki rekli, da bo umrla. Otron se je pa smejal in je bil vesel. "Ce bi živel," je rekla deklica, "in bi bila bolna par mesecev, poglej, koliko bi me samo zdravniki veljali! Zato je bolje, da takoj umrem, da vsaj teh zdravniških listov in računov ne bo treba plačati. Kje pa naj mati, oče in trije mali otroci, dobijo denar, da si kupec kruha? Zdravnik, ne, to je preveč za siromaka!"

In končno je še rekla: "Prosim, doktorji, pustite me umrijeti!"

Nihče ne bo reklo, da je nova postava dobra postava. Postavodajalci so mislili dobro, ko so naredili to postavo. Ah, gotovo bi bilo lepo, če bi vse otroci v državi Ohio hodili do 16. leta v šolo, da bi bilo za vse preskrbljeno, da ne bi bilo treba nikomur delati. Otroci bi imeli paradiž in naučili bi se veliko, mesto da bi že v najbolj nežnih letih si kvarili zdravje in duše s trdim in teškim delom.

Seveda je bila gorej omenjena deklica tako neuma in nesrečna. Samomor ni pravičen. Strup bi jo odnesel svetu, ki ni imel ničesar za njo, toda strup katerega je vzela, ne bi mogel pomagati očetu, materi in trem malim bolnim otrokom. Lahko bi šla v Pennsylvanijo ali W. Virginijo, kjer ji postava dovoli delati in bi se tam preživela. Očeta bi dali na farmo, otroke pa v sirotišnico.

V zmoti je bila tudi, ko je mislila, da bo morala plačevati zdravniške račune raditega, ker so ji zdravniki rešili življenje, za katero ni marala. Vedno se dobi zdravnik, ki kaj zastonj naredi. Za bolnišnice se neprestano nabira denar. Gotovo bi jo vzeli v kako bolnišnico, kjer bi jo zastonj zdravili.

Uboga, življenja sita, obupna deklica! Dasi je igrala moško vlogo, toda moškega poguma ali značaja ni imela. Naredila je vse, kar je mogla, dokler ji ni država s svojo postavo vzela delo in zaslužek za družino. Potem pa je zgubila

veselje nad življenjem. Predno se od nje poslovimo, pomislimo še na njo za trenutek, na tega nesrečnega otroka, ki mu je postava, ki misli dobro, vričila strup v ust.

Mi smo radovedni, kaj je ona misila o nas — od mož in žen v državi Ohio, ki so dovolili, da se je vse to zgodilo pod okriljem postave. Mi se čudi, Mo, če moremo kdaj kaj več narediti kot delati postave za nesrečne, nakar se ponosaamo, da smo se usmilili svojega bližnjega. Mi smo radovedni, kaj je ta šestnajstletni otrok, ki je prezival celo družino, mislil v trenotku, ko je jeman strup v malo duoš in se poslavil od sveta, ki je naredil postavo, ki vzame kruh družini in požene otroka s strupom v smrt!

Strelice.

Neki zdravnik v New Yorku je odločil, da človek, ki se "en malo" napije, je še vedno dober in sposoben za vsako trgovino! Še so sodniki na svestu.

Astro-Ogrska država je vseeno nekaj dobila od balkanske vojske, v katero se je vedno vmesaval: Od Rumunije se je zanesla v Avstrijo — kolera.

Konvencija * * v Milwaukee je sprejela predlog, da se ne sme voliti v glavni odbor nobenih trgovcev, gostilničarjev in — časniki! Drugi narodi se združujejo in so vedno bolj složni, pri nas pa eden proti drugemu ruje in hujška proti lastnemu bratom.

Ali smo že kdaj slišali, da so slovenski trgovci in časniki kar škodovali narodu? Pri vsaki Jednoti in pri vsaki Zvezki morali imeti vsi bratje, ki enako plačujejo, tudi enake pravice in dolnosti!

Na eni strani se pridiga — enakost, bratstvo in svoboda, na drugi strani se pa bratom krate pravice.

Na konvenciji društva sv. Barbare je prišel na vrsto predlog, da se društvo ne imenuje več "sveta Barbara," pač pa samo "Barbara". Bog ve, če je sveti Barbari v nebesih kaj hudo za to, ker ji slovenski delegati jemeljejo pravico do svetnosti!

V čast delegatom je pa treba reči, da so ostali pri starem imenu s tem, da so nadglasovali vse dele, ki so hoteli flegdradirati sv. Barbaro, katero pravico je dosedaj imel edino-le papež v Rimu.

"Am. Slovenec" v Juliju je skoropopolnomata zatajil duhovna Schmidta, to moderno zverino v New Yorku. Zakaj? Zato, ker je bil slučajno duhoven, zato pa slovensko ljudstvo ne sme zvedeti, kaj je ta zverina delala!

In mi stavimo z Am. Slovencem, in sicer 1:000, da bi imel ta vredni katoliški list, ki stoji pod kuratelo Janeza Krance, celo stran, če bi ista dela povzročil kak delavec, o čemur smo se že večkrat prepričali.

Nekaj dostavkov "najbolj prijubljene" lista v Duluthu, in dokazov kako danes mrežnijo lepi slovenski jezik štariji in zakotni pisaci in se drznejo v javnost: Ta list ima sledče stavke: Detektivi ga (Schmidta) skušajo zvezati z umorom! Parnik poškodovan, ker suni (sic) kita! Snesni viharji so zmešali pot in so padli v prepad! Skozi dolga stoletja, odkar živi človeštvo na tem planetu, je živilo večino časa! Onih, ki se ne bojijo splezali na staro lipo z vekanskim žlamborom, v katerem je bival sedmoglavi zmaj, itd. V resnicu je naroden škanadal, da se dopusti enako pisanje med narodom. Ali se izvestna gospoda v Ely, Eveleth in Duluth nič ne brigajo za urnebesne neumnosti, ki jih klati Brunšmid, ki danes štvari v Nar. Vestniku bedari-

je, ki prisilijo človeka — oprostite, dragi čitatelji, trdi izraz — kozlat!

Brunšmid pri "Vestniku" bi svetovali tako, kakor smo že marsikateremu: V samostan pojdi, Ofelija!

Sedaj se je doghalo, da so trije otroci španskega kralja mutasti in gluhi. Res, maščevanje je hudo, in kakor pravi sv. pismo... tvoje hudo bube se bodejo plačevale v deatem rodu.

V New Yorku zboruje zvezda ameriških zdravnikov, in na tem zborovanju se je oglasil tudi neki dr. Kellogg, ki je dejal, da ameriški narod bo kmalu ves blazen in nezmožen, da bi se plodil naprej. Francoska markiza je rekla: Za menoj lahko pride veseljni potop. Amerikanec pravi: "I should worry," Slovenec bi pa reklo: "Piš me v...."

V Ameriko pride sedaj največji ženski divjak, kar jih šteje Anglija. Mrs. Pankhurst, hujšana v ženski podobi. Amerikanec, v svoji blazni "kulantnosti" napram ženskemu spolu, jo bodejo gotovo sem priplustili, dasi ima na vesti več grehov kot 100 zločincev. Delava pa, ki pridejo sem za zaslužkom, vracajo kar na tisoč tja, odkoder so prišli.

Državni tajnik Bryan vzgaja več mladih ljudi. Če je kdo v Ameriki, ki potrebuje vzgoje, je to državni tajnik Bryan.

Serif v Coos country se je izjavil o Thayu sledče: pijanc, degeneranc, morilec, strahopete, egoist, zapravljevec, ničvredne, sova, zločinec, bačje zaljubljen, hinavec, iluzionist..... Who is loony now?

Izgubljena duša.

(Stefkin.)

Pravite, da na kmetih ni "dogodkov"? — Evo vam ga, žalostnega in resničnega, kot je resnična resnična in žalostna samo — resnica!

Njena zgodba do tistih dob, ko sem jo videl prvkrat, mi je bila znana skoro do malega. Dolga sicer ni bila, toda dosti živa. S petnajstimi leti je bila v Ljubljano na službo, če poleta se je vrnila domov, dorasla in zrela za dvajset jesenj. Lovcev na metulja z osmijenimi krili ni manjkalo. Mati mi je privila marsikaj, precej zlasti o ribiču Miklavcu izza jezera. Dedicu je lezel že peti križ na hrbot, pa — človek je bil še vedno. Dajal ji je novcev, kupoval krila in celo par klobukov ji je nabavil. Mož je imel denar, lov na jezeru je tiste dni, kakor tudi še danes, donašal precej. No, svoje grehe napram nji je poskusil popraviti dve leti pozneje s tem, da jo je poročil. On star se deministrideset, ona še ne čisto devetnajst.

Prišla je k mojo materi v posesti in ostala pri nji morda četrtek ure. Sedla je v kuhinji na stol. "Recite, gospa, če ni to več kot živ satan! O, oh!" Vsa se je tresla jeze in razburjenosti. Mati, ki je vedela, koga ima v mislih:

"Kaj vam je naredil zopet?" "Veste, da je prišel, ko me ni bilo doma, in mi pobral blažine s postelje, odejo in perilo in vse zaklenil. Zadnjic posodo, danes to! Ali naj ležem večer na golo slamo in deske? Zakaj mi ne pride jemati in zaklepdat, kadar sem v hiši? Oči bi mu izpraskala!"

"Zakaj ne stopite, kadar imate čas, do sodnika? Stvar je res že od sile! On bi vam svetoval, kaj in kakol!"

Zenska čuti z žensko, pa naj si je tudi krvica na njeni strani. Ali, to ni napaka, to je skoro — vrlina.

"Saj sem bila! Na žandarmerijo sem letela. Skomogali so z ramami. In sodnik prav tako. "Pri nas gledamo samo na to, kar dobimo pisane v roke," je reklo. "Vložite točko, ako veste, da se vam godi kri-

vica. "Potem — "In da naj bom pametnejša in potrpinjam, je dejal. Pamet — potrpinjanje — o — o! Bog moj ne beski!"

"Križ je res — "

Kaj je hoteli mati reči, da je tudi ona — Julia — kriva?

"Vidite in nazadnje še me bo dal magarec stari zopet zpreti, kot me je dejal zadnjic!" — Mož je postopal proti nji sodnisko, ker se je pečala z drugimi. Sodišče je pripravljalo štiri tedne ječe. — "Ali sem jaz kriva, povejte mi, gospa!"

Besno je zahtela in se poslušala. Pol ure za njo je prišel očeta "vprašati za svet" v neki zadevi! — njen mož. Oče je bil v pisarni, zato se je posudil pri materi.

"Kaj ne, da je bila tukaj?" je začel brez ovinkov. "Vem, da je bila! Kaj je rekla? Kam je šla? — O, ne bojte se, gospa, jaz ji zagoden, njej in — njenemu! Saj vsem vse! Obraz mi je zabrusila sama, da bom kuval plenice za tujega otroka!"

Sirokopleč možkar je bil, v visokih škorjinah — dokoleničah, glavo sivo, široko tolstih lic, tilnik malo upognjen. Govoril je z razmahom, oči so mu gorele srđito in roke, opte se kolena, so se mu stiskale v pesti.

"Gospa, vi ste dobră, se je lotila materje, ko je oče odšel v urad. "Dajte, pregovorite ga — vas bo poslušal — recite mu, da ga na kolenih prisem! Kaj na storim, kam naj se obrnem, to mi naj povel!"

Mati je brisala veliko žolto stekleno vazo in ga tolzila, da ni res tako hudo. "Kaj — ni res? — No res? Sama — sama govori in jaz tudi vemi!"

Da je pretrd z njo, ga je učila mati in prosila je za njo. Mlada je še, se že utepi in rožičke si otolče, ali na moje stroške si jih ne bol!"

Pridušil se je in ostal.

Preteklo je od tedaj pol leta in zopet sem bil doma na dopustu.

"Koliko imate k arستانov?" — sem med pogovorom vprašal pri kosišu dan po svojem prihodu očeta. Oče moj je namreč sodni ječar, nadzornik in upravitelj tistih zloglasnih "salonov", ki se jih vsakdo po možnosti ogne pol uredale, ki so pa vkljub temu le malokrat brez gostov.

"Sedaj jih gostuje samo troje. Neki cigan zaradi tavine, potem domać fantin, ker je imel ponoči preglasno grlo, in Mahen z gomile."

"Mahan? Kaj jim je ta naredil?"

Mahan je bil trden kmet, ali boljše rečeno, bil je mal grščak na Gomili, kake pole ure od trga. Premogel je več kot troje in četvero njegovih sosedov mejašev in tudi se je nosil bolj po gospodsko kakor po kmečko. Imel je, kakor je pravil oče, pet ali šest razredov srednje šole za sabo. No, bogastvo in učenost, ga kakor je bilo videti, nista očuvala pred ječo, marveč mu je zadnja še priporočila do devetnajst.

Zdravniku je delal škodo. Napravil in prodal je skrivaj zdravila. Kakšna so ta zdravila bila, sam Bog ve, tolkotko je pa gotovo, da so ljudje notri s Hrvatskega hodili po

"Pa kako so ga dobili?" "Čisto lahko! Miklavc izza jezera, ki bo zibal s svojo živočiščem, in priporočil doktorju, da njegovega otroka, ga je izobil je pet tednov."

Na tak način mi ni bilo treba

Nesrečna ni pomislila, da tudi ona ni bila tistikrat več v tem vsaj pustila v miru! Ne vezi in dočoljnost, da ne more boditi taki, saj ste krščeni!" Mati se je polagona razgledala.

"Lahko, mene tudi brez tega!" je dejal počasi in se zagledal nekam v tlak.

Morda bi ga bila nazadnje le premagala. — Ce bi bila imela Jula od tega kaj koristi, ne vem. — Ali prav takrat so sem ji že povedal. Okoli me-

Nesrečna ni pomislila, da tudi ona ni bila tistikrat več v tem vsaj pustila v miru! Ne vezi in dočoljnost, da ne more boditi taki, saj ste krščeni!" Mati se je polagona razgledala.

"Ali vseeno! Vas bo po-dekle in da so njo vezale

V divjih Kordiljerah

Obdelovanje romana "Ob reki Rio de la Plata"

SPRATL KAROL MAY
Za "Clevelandko Ameriko" privedil
L. J. P.

DRUGO POGLAVJE.

Stari puščavnik.

"Vedao im povsod."

"Kje se nahaja el Venenos, glavar Mbokovis?"

"Ujet je s svojimi vojniki."

"Kaj pa je s svojimi vojniki?"

"Nihče, ker smo jih z zvija-

čo dobili v zake."

"In kaj ste sklenili o el Venenos in njegovih ljudeh?"

"Tista morda jih doleti kot vas."

"Glavar gleda nekaj časa v te, potem pa reče:

"Ali poznate el sendador?"

"Lopov nam je znan."

"Mi smo njegovi prijatelji."

"Torej ste prijatelji velikega lopova." Po daljsem preslediku pa še dostavim:

"Zakaj ste prišli in hoteli Toba napasti? Saj s prijatelji vendar ne morete sovražno nastopati."

"Sendador nam je zapovedal napad."

"Kajško časa pa je sendador že pri vas?"

"Ze več tednov."

"In odšak ste sem prišli?"

"Naravnost iz naših vasij."

"In sendador vas je tam po-

"Da."

"Sihaj sem, da je pred več dnevi, napadel več belcev pri Našem senor Jesu-Cristo."

"To mi res, ker je že več tednov pri vas."

"Belci, katere je hotel pričakati napasti, so ga prehiteli in sendadorja samega vjeli, toda pobegnil je, ker mu je eden izmed belcev pomagal. V začetku, zato je pa sendador Belce napadel in polovil več razves dveh. Jetnike je pa pripejal k vam."

"Če bi bilo to res, bi moral nujno jaz zvedeti," reče glavar, kočti jaz sem vrhovni župnik vseh Mbokovov. Sicer smo pa mi največji prijatelji belcev in nismo še nikdar nihče skodrali."

"Res ne?"

"Nikdar!" reče z navidezno skritosrčnim glasom.

"Tudi nekega trgovca Par-
dum iz Goye nimate pri sebi?"

"Ne."

"Mogoče vam je belec znan, ki se imenuje Horno?"

"Pa je vendar pri vas."

"To je laž."

"Zet sendadora ga je vzel in k vam prideljal."

"Imenujete mi moža, ki vam je to podelil, in takoj mu za-
hodim poč v srečo."

"Navidez se naredim kot bi vzel glavarjevim trditvam in rečem:

"Da," odvrne glavar živahno. Po daljsem molku pa se prestavi:

"Kaj se zgodi z nami, če se udamo?"

"Jan hočem govoriti, toda stari deserto se oglaši:

"Pogodbno hočem skleniti z vami."

"Res?" odvrne kakik veselo. "Ali se lahko zanesemo na to?"

"Gotovo, pod pogojem, da nas ne nalažešte in nasleparite."

"Nikdar. Torej mi postane-
mo vaši prijatelji in lahko vse obdržimo, kar imamo."

"Da tudi orože lahko ob-
držite. Sicer vas ne bom sma-
tral za ujetnike, toda kakor hi-
tro se udaste, nam morate za-
tretnik izročiti vse svoje
stvari, ker tako je vojna nava-
da."

"In potem?" vpraša glavar skrajno začuden.

"Potem vas peljem k vašim
tovarjim, ki so že moji ujet-
niki. Z njimi se posvetujte."

"Kaj pa če se ne zdajimmo
po pogojih prijateljstva?"

"Potem pa vas spustim z
zemljo, kar imate, in vašo doma-
čino. Seveda, stavim prvi po-

jaz in Pena. Ko pridemo na otok, kjer stoji cerkev in stopimo v svetišče, ze sedi notri deset dobro oboroženih Indijancev. Prav v ozadju pa dobim veliko odprtino, v katero vodijo kamenite stopnjice. Pena povabi tri Indijance, ki so prišli z nami, naj stopijo navzdol. Ker se pa branijo, potegnemo revolverje, nakar prinejo Tobi Mbokove in jih vržejo kakor svežen blaga. S Penom se dogovorima, da bo on vodil Mbokove od colna do cerkve, jaz pa stojim pri vratih in skušam preprečiti vsakomur beg.

Pena gre in zopet pripelje pet Mbokovov. Tudi ti se branijo iti navzdol, toda jih Tobi zgrabi in vržejo v klet. Tako se je zgodilo z vsako nadaljnjo "pošiljatev". Konečno pride ranjenci, katere je deserto še poprej na bregu obvezal. Tako smo spravili kakih dvesto Mbokovov v klet. Kot zadnji pride deserto, ki sedi skupaj z glavarjem.

"No," vpraša glavar, "ali so moji ljudje zadovoljni s svojim stanovanjem?"

"Se nihče se ni pritožil," odvrne Pena.

"Ali imajo jesti in piti dovolj?"

"Sedaj še ne, toda deserto bo že preskrbel tudi za to."

"Ja, to boste naredili," reče glavar, obrnjeno proti desertetu. "V gozdu ni bilo nobene tekoče vode, in ker ognja nismo smeli prizgati, tudi jesti nismo mogli."

Deserto pa zmigne z rameni in reče z obžalujočim glasom:

"Tu spodaj v kleti tudi ni tekoče vode, razven nekaj mojkrote na stenah."

"Kaj? Moje ljudi ste dali v klet? Poprej ste pa govorili o dobrem stanovanju?"

"Ali ni klet za roparje in morilce dovolj dobra?"

Glavar prestrašen skoči en korak nazaj, potem pa pogleda deserto. Jaz pa stopim vstran tik za glavarja, da ga takoj primem, če bi kaj namečeval.

"Kaj ste rekli?" vpraša glavar. "Roparji in morilci?"

"Mogoče niste?"

"Toda prej niste tako govorili."

"Jaz govorim, kakor jaz hočem."

"Toda senor deserto, zakaj ste postali naenkrat ves drugačen?"

"Drugacen? Jaz sem isti kot prej, toda okoliščine so se spremenile."

"Kakšne okoliščine?"

"Zunaj na prostem, niste bili toliko v moji oblasti kot tu; da preprečim prelivanje krvi sem moral prijazno z vami govoriti."

"Torej ste me nalagali?" zakliče rudečkar. "Jaz zahtevam, da takoj sklenete prijateljsko pogodbo z menoj."

"Jako rad. Samo na moj pogoj se spomnите. Ali ste nam vi vse po resnicu povedali?"

"Da."

"Ne! Nalagali ste nas in nahtočete se sedaj slepariti. Vam je znano, kar je sendador zadnje čase počenjal. Vi ste bili njegov soudeležnik. V ste veseli, da — —"

"Laž, nič družega kot laž!" kriči glavar.

To mi je pa bilo že preveč, rudečkarju položim roke na ramen in rečem:

"Mož, predvsem mi povej, čegev so konji, katere smo dobili pri vas?"

"Naši. Kupili smo jih."

"Adut, ti konji so naša last. Sendador nam jih je ukradel. Ali res misliš, lopov, da smo tako bedasti, da ne vemo, kaj delamo? In dalje, ali v resnicie ne poznaš nobenega belca, ki se imenuje Adolfo Horno?"

"Ne," odvrne glavar.

"In tebi tudi ni znano, da ga držijo ob laguni de Bambu?"

Kri se mu umakne iz obrazza, da postane kljub svoji barvi bled. Najbrž ni vedel, kaj bi odgovoril, in konečno zajekne:

"Ta laguna mi ni znana."

"Ne? Pa vendar imate svoje otroke in žene tam, in poleg njih štirideset vojnikov."

"Senor, senor, — vi — vi —" jeclja.

Dalje prihodnjič.

F.J.TURK & CO.

5707-5709 ST. CLAIR AVE.

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da je naša trgovina sedaj polna jesenskega in zimskega blaga. Blago smo zbrali z največjo skrbjo, in je bilo odobreno povsod, predno je dospelo v našo trgovino. Kadar imamo na razpolago dvojne vrste blaga, malo dražje, toda

944—Misses' Dress
Sizes 14, 16, 18
Years.

veliko boljše, drugo pa cenejše pa tudi veliko slabše, mi zberemo vedno boljše blago in prodajamo po isti ceni kot oni ki zberejo slabše. In radi tega napredujemo, in to je vzrok, da smo iz malih prostorov na 55. cesti prišli v veliko moderno trgovino na 55. & St. Clair-av.

Gospo in gospodične so uljudno vabljene, da pridejo in si pogledajo oddelek z ženskimi klobukami. Tu vidite lepe moderne klobuke. Ta oddelek je trikrat večji kot prej. Pripravljeni smo postreči vsaki gospoj in gospodični, naj si bo še tako natancna.

ZENSKE OBLEKE z žeketom, velika izbera od \$10 do \$25. Obleka iz celega \$4.98 in do \$15. Kadar kupite obleko pri nas, ste gotovo dostojo opravljeni. Naše obleke so narejene iz finega blaga, lepega dezaina, močno šivane, sploh obleka, ki naredi utis.

ZENSKA KRILA, ki so vsaki ženski povoljni. Katera je krilo kupila pri nas, se je izrazila, da imamo lepšo zalogo kot vsakdo v okolini.

BLAGO NA JARDE. Velika zaloga vsake vrste blaga za ženske in tudi za otročje obleke.

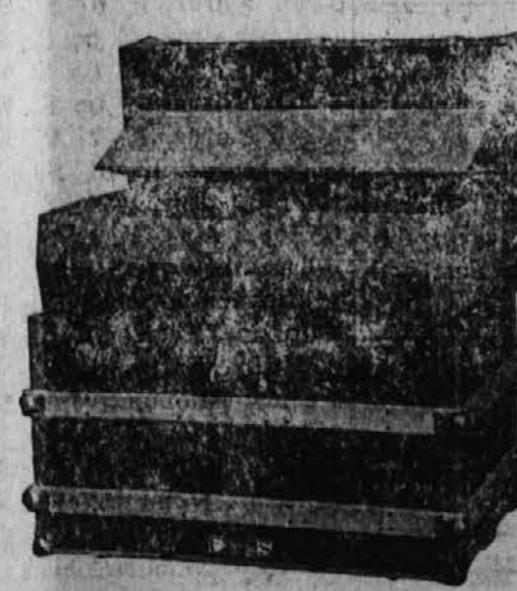
Imamo nove vrste svileno blago, iz katerega se da narediti krasna obleka za mladenko, ki ji bo v ponos. Samo 39c jard

POROČNE OBLEKE. Imamo vse, kar potrebuje nevesta in njene družice. Opravimo nevesto od vrha do tla. Štejemo, si v našo dolžnost, da jo najkrasnejše opravimo.

OBUVALA ZA CELO RODBINO. V našem oddelku za obuvalo dobite vedno dobre in trpežne čevlje. Vsak par ki stane \$3.00 ali več, je garantiran.

Obleke za dečke naša posebnost je opraviti dečka z najlepšimi oblekami in sicer po najnižji ceni. Ne kupite prej drugje, dokler ne vidite našo zalogo.

KOVČEKI. Kadar potrebujete kovček -kufer- pride k nam, ker imamo največjo zalogo v naši okolini. Lahko si zberete enega za vsako ceno in mero.

NAŠA POSEBNA PONUDBA. Lep govorni stroj, ki stane \$25, če bi hoteli naravnost kupiti. Pri nas ga dobite \$4.98, če kupite blago za \$25.00. Ali pa če kupite za \$75.00 vrednosti, ga dobite popolnoma brezplačno.

F. J. TURK & CO.

5707-5709 ST. CLAIR AVE.